

Capella de Sant Sebastià d'Ordal

Subirats

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Al carrer de la Capella, prop del poble d'Ordal. N-340, km. 312,2

Coordenades:

Latitud: 41.39234
Longitud: 1.83712
UTM Est (X): 402781
UTM Nord (Y): 4582964

Classificació

Número de fitxa 08273 - 85
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc
Segle XVIII
Any 1782
Autoria de l'element: Mestre de cases Rafael Garito
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Si, IPA
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001900DF08C040
Autoria de la fitxa Oriol Vilanova
Data de registre de la fitxa: dc., 08/03/2006 - 01:00

Descripció

Capella de planta rectangular, amb absis orientat a llevant, recte. La teulada és a dues vessants, amb teula àrab, que cobreix la volta, constituïda a partir d'arcs torals amb voltes nervades, mentre que els arcs formers, els laterals, són de mig punt. El campanar és d'espadanya, amb un sol ull, situat sobre el frontis; està fet de maó i actualment no té campana. La porta d'entrada és d'arc escarser, amb pedra treballada; amb la data 1782. A sobre, l'escut nobiliari del comtat d'Olzinelles, concedit pel papa Lleó XIII el 1883, a Hermenegild d'Olzinelles i de Tos, propietari de la hisenda de Can Ravella. L'escut és de tipus quadrilong francès, timbrat per una corona comtal. Dins el seu camper, tres alzines, la del mig més baixa a sobre d'aquest. Centrant la façana hi ha una finestra d'ull de bou.

L'interior de la nau és senzill; destaca, però el retaule barroc de l'altar major, dedicat a Sant Sebastià.

La capella és panteó de la família Ravella, ara Camps.

La capella es troba adossada als habitatges del nucli de Can Ravella. Tant la capella com les cases han estat pintades uniformement.

Observacions:

L'advocació històrica de la capella és la de Sant Esteve. Així consta a tota la documentació eclesiàstica. No hi ha cap constància documental de l'advocació a Sant Sebastià, fet estrany si tenim en compte que els canvis d'advocació requereixen de l'aprovació del bisbat.

Segons Mn. Raventós, el fet que el nom de Sant Sebastià hagi esdevingut popular entre els veïns a l'actualitat es deu a la circumstància que després de la Guerra Civil el marquès de Camps va decidir crear una festivitat pròpia per al nucli de Can Ravella. El patró triat per a aquesta festivitat fou Sant Sebastià. Es va fer una imatge del sant que actualment es conserva a la casa de Can Ravella, i que es porta a la capella el dia de Sant Sebastià.

Història

Abans Capella de Sant Esteve de Can Ravella. Va ser utilitzada pels veïns d'Ordal com a església parroquial fins a la construcció, a inicis del segle XX, de la nova església de Sant Esteve d'Ordal. L'actual capella és del segle XVIII, però la construcció de la primitiva capella sota l'advocació del protomàrtir Sant Esteve, és molt més antiga ja que s'esmenta per primer cop l'any 1414, en que fou visitada pel bisbe Francesc Climent Saperes.

Troblem notícia sobre els seus orígens en el document de sol·licitud que realitza Hermenegildo de Olzinellas y de Thos y de Ravella, Compte de Ozinellas, al Bisbat de Barcelona: " ... Que estando proximo a terminarse las obras de restauración de la Yglesia de San Esteban de Ordal (Subirats), que como patrono de la misma y con correspondiente autorización viene costeando para ponerla en condiciones de seguridad, buen aspecto y holgura que el divino culto requiere, y deseando que consten algunos datos que sobre dicho Patronato se conservan en el archivo de Casa Ravella, con todo el respeto debido a S. Exc. Ilma. Solicita le faculte para colocar sobre la puerta de la Sacristia una pequeña lápida con el texto siguiente: Se ignora quien fue el primer Ravella que edificó esta Yglesia, sólo consta que en 1100 fue enterrada aquí Montserrat Ravella, en 1520 fue reedificada, en 1782 fue restaurada después de ser incendiada por los franceses. Todo por los Ravellas, señores de San Esteban de Ordal. En 1903 ha sido restaurada por D. Hermenegildo de Olzinellas y Thos y de Ravella, conde de Olzinellas. Gracia que espera alcanzar de S.E.I. - Barcelona, 3 de febrero de 1902.- El conde de Olzinellas. A su Eminencia Ilustrísima, el Cardenal Casañas." (RAVENTÓS, 2003). Un altre document, escrit per Mn. Isidre Solsona, que hi va viure a la casa del capellà entre els anys 1882 i 1924 aporta també informació del suposat origen: "... Crec, i amb fonament, que l'Església primitiva, que era molt petita, va ser edificada a l'any 1520. Dic això perquè hi

havia una de les pedres del costat de la sagristia amb la següent inscripció INRI - 1588. (RAVENTÓS, 2003).

Al segle XVII, Sant Esteve d'Ordal era sufragània de Sant Pau d'Ordal. L'any 1657 es documenta una llicència del vicari general a Antoni Ravella i la seva família, de la parròquia de Sant Pau d'Ordal, per a fer sepultura a l'església de Sant Esteve d'Ordal.

L'any 1782 l'antiga capella es va enderrocar i es començà a construir la nova, més alta i gran seguint el testament del senyor Antoni Ravella i sota la direcció del mestre de cases Rafael Garito.

El 12 de maig de 1810 es tornà a beneir la capella de Sant Esteve, ja que l'exèrcit francès l'havia utilitzat com a estable durant la Guerra del Francès. El dia de Sant Esteve de 1816 fou beneïda una nova imatge de Sant Esteve, la qual fou col·locada a l'altar major de la capella.

Durant molts anys es va anar demanant una parròquia per al poble d'Ordal, des de l'any 1816, en què el senyor Antoni Ravella i Busquets va dirigir la primera petició al bisbe, fins al 15 de maig de 1843, en què el regidor de Sant Pau d'Ordal, Pau Guilera, juntament amb alguns propietaris i altres veïns exposaren al bisbe que, pel bé espiritual de la parròquia, el senyor rector havia de celebrar dues misses a Sant Pau d'Ordal i busqués una solució per a la quadra d'Ordal. El bisbe proposà al Comte d'Olzinelles que busqués un mossèn per dir les misses i va elegir al pare Josep, trinitari exclaustrat, qui amb gran zel tingué cura de la capella d'Ordal.

L'any 1867, el senyor bisbe Pantaleó de Montserrat, a causa d'una nova reorganització parroquial al bisbat, signà i decretà l'erecció de la tinença parroquial de Sant Esteve d'Ordal. La categoria canònica de parròquia no li va ser atorgada fins a la publicació al butlletí del Bisbat el dia 18 de gener de 1964.

Bibliografia

- A.A.V.V. (1981): "Pla General d'Ordenació Urbanística de Subirats". Annex I. Ajuntament de Subirats.
- A.A.V.V. (2005): "Pla Director Supramunicipal de Sostenibilitat". Edita: Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. (Suport CD-ROM)
- A.A.V.V. (1992): "Catalunya Romànica". Vol. XIX. El Penedès. L'Anoia. Ed. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.
- LLORAC I SANTÍIS, Salvador (1988): "Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès." Ed. Ajuntament de Subirats, pp. 263-264.
- RAVENTÓS, Josep, pvre. (1968): "100 anys d'una petita comunitat parroquial. Sant Esteve d'Ordal, 1867-1967". Barcelona.
- RAVENTÓS, Josep, pvre. (2003): "Arrels Cristianes d'Ordal". Parròquia de Sant Esteve. Vilafranca del Penedès.
- ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986): "Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. Vol 2, Alt Penedès." Barcelona, p. 187.

